

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2546). คู่มือหลักสูตรคอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.กิดานันท์
มลิทอง. 2543. เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2553). การจัดการเรียนรู้อิสลามศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทยจำกัด.
- กาญจนา कुमारักษ์. (2543). พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร เล่ม1. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- เขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1. สำนักงาน. เอกสารลำดับที่ 28/2549. (ม.ป.ป.).รายงานผลการ
ดำเนินงานโครงการพัฒนา การเรียนการสอนอิสลามศึกษาระดับประถมศึกษา และ
มัธยมศึกษา. ม.ป.ท (เอกสารอัดสำเนา).คณะกรรมการโลกว่าด้วยวัฒนธรรมและการ
พัฒนา. (2545). วัฒนธรรมอันหลากหลายของมนุษยชาติ. (ม.ป.ท.): คณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2535). คู่มือวิทยากรสอนศาสนาอิสลาม (ฉบับปรับปรุง)
เล่มที่ 6 การวัดและประเมินการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : คุรุสภา.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2546). แนวทางการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนจัดสอนศาสนา
อิสลาม 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุ (ร.ส.พ.).
- เฉลิมพล และชน. (2550). สภาพและปัญหาการเรียนการสอนอิสลามศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้นใน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เขตภาคกลาง, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิตสาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2551). การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา. พิมพ์ครั้งที่5.
ปัตตานี: ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษาสำนักงานวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อิสลามศึกษา. กรุงเทพฯ: ทิปส์พับบลิชซิ่ง จำกัด.

ชุมพันธ์ กุญชร ณ อยุธยา.(2540).การพัฒนาหลักสูตร.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ข่าวทหารอากาศ.

ชุมยยะห์ สาและ. (ม.ป.ป). บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในการจัดการเรียนการสอน
ของ วิทยาการอิสลามศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดยะลา, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ธรรมนรรจน์ บากา และเกษตรชัย. (ม.ป.ป.). บทบาทผู้นำมุสลิมในการพัฒนาการศึกษาของสังคม
มุสลิมใน จังหวัดชายแดนภาคใต้ : รายงานวิจัย. วิทยาลัยอิสลามศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ทิสนา แยมมณี. (2545).ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธิดาพร รอดทุกข์. (ม.ป.ป.). ผลของเทคนิคสถานการณ์จำลองที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ
การสื่อสารและเข้าใจอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีเจตคติต่อวิชา
ภาษาอังกฤษต่างกัน, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาอิสลามศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ธีรวุฒิ เอะกุล.(2542).ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.อุบลราชธานี
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.

ธีรวัชร บัวศรี.ทฤษฎี หลักสูตรและการออกแบบพัฒนา.กรุงเทพฯ: ธนวิซการพิมพ์,2542.

นงลักษณ์ หะยีมะสาและ.(2540). ปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาระดับประถมศึกษา
พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533),วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
การประถมศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

นิตยา มัสเยาะ.(2545). ปัญหาการบริหารหลักสูตรอิสลามศึกษาในทัศนะผู้บริหารและผู้สอนอิสลาม
ศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในชุมชนมุสลิม จังหวัดยะลา,วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

นิเลาะ แวอุเซ็ง. (2551).การบริหารการศึกษาในอิสลาม. ภาควิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลา
นครินทร์.

บุรียะ รักษ์ปราชญ์. (ม.ป.ป.). ปัญหาการเรียนการสอนอิสลามศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
หลักสูตร อิสลามศึกษา (อิบตีดาอียะฮฺ) พ.ศ. 2540 ในโรงเรียนสังกัดเทศบาล สามจังหวัด
ชายแดนใต้, วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ผ่องศรี วาณิชย์สุภวงศ์. (2546). ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา. สงขลา : ภาควิชาบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

มูนีเราะฮ บินคุอับดุลอะซะฟูร. (2532). อิสลามธรรมนูญแห่งชีวิต, กรุงเทพฯ: สมาคมมุสลิมอียะตุลอิสลาม.

มูอัมมัดนาเซ สามะ. (ม.ป.ป.). หลักการจัดการศึกษาอิสลามของผู้บริหารและครูอิสลามศึกษาใน
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี, วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

มาเรียม นิลพันธ์.(2543). รายงานการวิจัยเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยทางด้านหลักสูตร. วิทยานิพนธ์
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.

ยนต์ ชุ่มจิต. (2553).ความเป็นครู. พิมพ์ครั้งที่5. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์

วารี ธีระจิตร.(2545). การพัฒนาการสอนสังคมศึกษาระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลง
กรณ์มหาวิทยาลัย.

สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับแห่งประเทศไทย. พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานพร้อมคำแปลเป็นภาษาไทย.
มะดีนะฮ:ศูนย์กษัตริย์ฟาฮัด เพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน.(มปป).

สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชณ์.(2542). มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิชน์.

สรศักดิ์ หลีเส็น.(2548). รูปแบบการเรียนการสอนวิชาชีพในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามใน
ทัศนะของผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอเมือง จังหวัดยะลา, ภาค
นิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.

สปีชัน แชนา.(ม.ป.ป.). ปฏิบัติการสอนของครูอิสลามศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาและ
มัธยมศึกษาที่เปิด สอนสองระบบ จังหวัดนราธิวาส, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต
สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สิทธิศักดิ์ เจ๊ะสารี.(2536). ประสิทธิภาพการสอนของครูอิสลามศึกษาระดับประถมศึกษา จังหวัด
ชายแดน ภาคใต้, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนา
ชุมชน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ .(2545).ศูนยการเรียนและชุดการสอน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยี.

สงัด อุทรานันท์. (2538).หลักสูตรและการสอน.กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรทัย มูลคำ และ สุวิทย์ มูลคำ.(2544).CHILD CENTRED: STORYLINE METHOD: การบูร
ณาการ หลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

อदनัน อาลีกาแห.(2553). ปัญหาและความต้องการของครูอิสลามศึกษาในการจัดการเรียนการสอน
อิสลามศึกษาในโรงเรียนของรัฐตามโครงการพัฒนาการเรียนการสอนอิสลามศึกษา
ระดับประถมและ มัธยมศึกษาในจังหวัดปัตตานี, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์.

อับดุลชอเมะ โต๊ะอาลิม.(ม.ป.ป.). ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ใน
กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (อิสลามศึกษา) ของวิทยากรอิสลามศึกษาใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดปัตตานี,วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลาม
ศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ ฯ : โอเดียนสโตร์.

อามีเนาะ มามู. (2543). ความสัมพันธ์ระหว่างกรณีการสอนวิชาอิสลามศึกษาของผู้บริหารกับ
 พฤติกรรมการสอนของครูสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนราธิวาส,
 วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อิบราเฮ็ม ณรงค์รักษาเขต.(2546). ประวัติการศึกษาอิสลาม. พิมพ์ครั้งที่ 2. ปัตตานี: ภาควิชาอิสลาม
 ศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อุทัย บุญประเสริฐ. (2538). การวางแผนและการจัดระบบแผนงานในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : เอสดี
 เพรส.

เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์.(2545). เทคโนโลยีการศึกษา : หลักการและแนวคิดสู่การปฏิบัติ. สงขลา :
 มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ฮอซาลี บินล่าเต๊ะ. (ม.ป.ป.). การศึกษาความต้องการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนของศูนย์วิชาการ
 กลุ่มโรงเรียนในจังหวัดปัตตานี, วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลาม
 ศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

<http://alisuasaming.com/webboard/index.php?topic=2683.0>

<http://darapornmulta.igetweb.com/?mo=3&art=565708>

www.psc.ac.th/docs/laws/education_core2551.pdf